

Bergen 27/3-17.

Fru Sanderoed

Jeg vil paa min hustrus vegne takke Dem meget for brevez som Dei senke henvile for en sid siden. Jeg er nu komst lykkelig og vel hjem og jeg vilde gjerne sende Dem noget ord saa Dei kan faa høre hvordan det gik for sig.

Vi gik fra Bergen onsdag 28/2-17. om eftermedagen kl. ca. 3½, og da rejste og bliede lidt, men den næste dags morgen, var de rigtig fint være og de var vi glad for, om noget skulde indstælle, men desværre fik mange saa liden nydelse af de. Deres mand kom af vags kl. 8 om formedagen, og vi snakket just om, at de var rygget af vi fik saa fint være, og de skulde være rart om vi ikke skulde kunne komme os i baasene. Han gik da op i skrymmanden sin lugaz, soon var ret under broen for at sove, da det vilde være lettere at komme ud af det derfra end opdrættet. Jeg havde vagt om formedagen, og da kl. var henimod 11 om formedagen

blev der fløjet ned i maskinen til
mig, at jeg skulle komme op paa broen
til Kapteinens, da jeg kom op spør han
om jeg ikke kan gjøre noget med varm-
ledningen hans i bestikkugaren, da den
takkede lidt. Jeg gik da ned i maskinen
efter noget verksæ og rester paa de, og
just som jeg var færdig og skulle gaa ude
paa broen, saa blev jeg hvert i lage og
under mig ser jeg et stort hull, og over
bord gik baade jeg og bestikkhen, og
jeg fant mig da igejn i sjoen med en-
del af de over mig, saa jeg var nødsagen
dække ned for at komme klar af de.
Et øieblik efter ser jeg skibet fra
skorstenen og agtbroen forsvinde, og
kun nogen dragstumper læs og flot
rundt omkring. Skibet blev rammet
af en torpedo res under broen, og vi
havde ingenlinc ses til undervandsbaa-
den, og heller ikke gav den nogen varsel.
Naar jeg skal sig saaet, saa tro jeg at Tres-
mand har blidt ødelagt under explosion,
da lugaren læs res under bestikkhen, og gal-
te i den blev splinteret, samtidig som muse
blev hvert overbord. Skibet blev faktisk
brekket i to dele og den forreste part
forsvandt med engang, og resten forsvandt

paa mindre end en meters. Da skibet
forsvandt ser jeg endel af bestikkene
flyk længer borte og jeg svømmer da
bort der for at ha noget at holde mig
til. Da jeg var komst bort der ser jeg 1ste
styrmand es stykka fra mig rerende om
hjælp, jeg gjør han da opmærksom paa en
livbøje som var ganske nær ham, han fik
da fas i den, og ved hjælp af handerne fik
han kravb sig bort til mig, den ene føde
var brudket sa han. Vi blev da sittende
der en stund sammen, men saa ser jeg en
hvelvet baas længer borte med to mænd
oppea, samtidig ser jeg noget sort som flyk
langst siden min, ved nærmere eftersyn viser
de sig at redningsvesten til Kaptein. Jeg
log den da paa mig, og saa siger jeg til
styrmanden, jeg vil forsøge at svømme at
svømme bort til baaten der, ja vi fryser
saar i hylde og drukner aligevel siger han
vi siger saa farvel til hverandre, og jeg
fortsætter bort over til baaten, som jeg
heldigvis rakk, men jeg kørte at havde jeg
ikke haft redningsvesten, saa havde de vare
vanskely om jeg havde grebet de da hunder-
ne var aldedes hyllem i iset. Fra baaten
saar vi undervandsbaaden skyde efter en
engelmand, men da den havde kanoner

og samtidig kommer der en anden bergens
baat til syne saa lodt han engelsmand
goe og begyndt at skyde paa bergensbaad
Levinston. Den stopper da, og efter lang stund
satte han prisenmanskab ombord og tog den
med, den blev senere send til Hamborg. Først
efter at han var ferdig med alt der, og
der samtidig ikke var noget andet at se saa
kom han op og tog os ombord. Tidens vi sat
hos baat hvelvet var Kokken Komst drivende
bort over til os og vi fik ogsaa han op paa
hvelvet, men antagelig her havnede prisen i
hjeld for da vi fik han op paa under-
vandsbaad, saa der ar han var dø. Næt paa
natten blev 2de maskinist og messequitten sat om-
bord i en seilskute, men da jeg var forstaaer
i höire klue at hoffa saaet i undertiden blz
jeg liggende liggen, og da vi kom til Helgoland
efter 2^½ døgn, blev jeg bragt paa hospitale
der, men saa snart jeg følte at jeg kunde fort-
sette reisen hjem, lik jeg lov at reise. Jeg kom
til Bergen fredagsaften, men dokken siger
at der vil goe ca. 2 maaned, før jeg vil bli helt
frisk, og da der "haab" for, at jeg ikke skal læ-
nge men efter de, er jeg over glad for at jeg
har slappet saa lidt fra de, sjönt de er født
at nærmeste tilbage paa de, for da er de jo
som jeg hører raopren som døde bort et efter
et